



**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Вадиму Іванову

[foi+request-124700-
c2e1706b@dostup.org.ua](mailto:foi+request-124700-c2e1706b@dostup.org.ua)

Щодо розгляду звернення

Міністерство юстиції України розглянуло Ваше звернення від 01 березня 2024 року щодо втрати/позбавлення/виходу з громадянства УРСР/СРСР та повідомляє таке.

Постановою Верховної Ради Української РСР від 24 серпня 1991 року № 1427-ХІІ «Про проголошення незалежності України» проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

01 грудня 1991 року в Україні відбувся всеукраїнський референдум щодо незалежності України, на якому волевиявленням народу було підтверджено Акт проголошення незалежності України.

Також зазначаємо, що 08 грудня 1991 року укладено Угоду про створення Співдружності Незалежних Держав, в якій визначено, що *СРСР як суб'єкт міжнародного права і геополітична реальність припиняє своє існування* (підписано главами трьох з чотирьох республік, засновників Радянського Союзу, - України, Білорусі та Росії, ратифіковано Постановою Верховної Ради України № 1958-ХІІ від 10 грудня 1991 року).

21 грудня 1991 підписано Алма-Атинську декларацію, в якій також зазначено, що з утворенням Співдружності Незалежних Держав *СРСР припинив своє існування* (підписано президентами Азербайджану, Вірменії, Казахстану, Киргизстану, Молдови, Таджикистану, Російської Федерації, Туркменістану, Узбекистану, України та Головою Верховної Ради Республіки Білорусь).

Статтею 9 Закону України «Про правонаступництво України» передбачено, що всі громадяни СРСР, які на момент проголошення незалежності України постійно проживали на території України, є громадянами України.

28 червня 1996 року Верховна Рада України від імені Українського народу – громадян України всіх національностей, виражаючи суверенну волю народу, спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією, усім Українським народом права на самовизначення, дбаючи про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя, піклуючись про зміцнення громадянської злагоди на землі України, прагнуть розвивати і зміцнювати демократичну, соціальну, правову державу,



усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішнім та прийдешніми поколіннями, керуючись Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленим 01 грудня 1991 року всенародним голосуванням, прийняла Конституцію – Основний Закон України.

Статтями 1, 2, 5 Конституції України закріплено, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава. Україна є унітарною державою. Україна є республікою.

В Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом. Громадянин України не може бути позбавлений громадянства і права змінити громадянство (стаття 4, частина перша статті 25 Конституції України).

Спеціальним законом, який визначає правовий зміст громадянства України, підстави і порядок його набуття та припинення, повноваження органів державної влади, що беруть участь у вирішенні питань громадянства України, порядок оскарження рішень з питань громадянства, дій чи бездіяльності органів державної влади, їх посадових і службових осіб, є Закон України «Про громадянство України».

Законодавство України про громадянство ґрунтується, зокрема, на принципі єдиного громадянства - *громадянства держави Україна* (пункт 1 частини першої статті 2 Закону).

Стаття 3 Закону України «Про громадянство України» визначає коло осіб, які вважаються громадянами України.

Так, громадянами України є:

1) усі громадяни колишнього СРСР, які на момент проголошення незалежності України (24 серпня 1991 року) постійно проживали на території України;

2) особи, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних чи інших ознак, які на момент набрання чинності Законом України «Про громадянство України» (13 листопада 1991 року) проживали в Україні і не були громадянами інших держав;

3) особи, які прибули в Україну на постійне проживання після 13 листопада 1991 року і яким у паспорті громадянина колишнього СРСР зразка 1974 року органами внутрішніх справ України внесено напис «громадянин України», та діти таких осіб, які прибули разом із батьками в Україну і на момент прибуття в Україну не досягли повноліття, якщо зазначені особи подали заяви про оформлення належності до громадянства України;

4) особи, які набули громадянство України відповідно до законів України та міжнародних договорів України.

Особи, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті, є громадянами України з 24 серпня 1991 року, зазначені у пункті 2, – з 13 листопада 1991 року, а у пункті 3, – з моменту внесення відмітки про громадянство України.

Разом з тим звертаємо увагу, що відповідно до статті 68 Конституції України *кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України*, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Щодо порушених у Вашому зверненні питань громадянства зазначаємо, що згідно з пунктом 1 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 360, центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, є Державна міграційна служба України.

Також інформуємо, що на виконання Указу Президента України від 27 червня 1996 року № 468 «Про Єдиний державний реєстр нормативних актів» та постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2001 року № 376 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів та користування ним» Міністерство юстиції України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів як автоматизованої системи збирання, накопичення та опрацювання актів законодавства.

Закон України від 08 жовтня 1991 року № 1636-XII «Про громадянство України» включено до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів 26 серпня 1997 року з присвоєнням реєстраційного коду 3233/1997 (втратив чинність згідно із Законом України від 18 січня 2001 року № 2235-III «Про громадянство України»).

Закон України від 18 січня 2001 року № 2235-III «Про громадянство України» включено до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів 26 лютого 2001 року з присвоєнням реєстраційного коду 17913/2001.

Керуючись положеннями частини другої статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України, пункту 3 статті 7 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», підпунктів 32, 33 пункту 4 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228, Міністерство юстиції України відповідно до покладених на нього завдань надає роз'яснення, організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Міністерства, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міністерства, а також стосовно актів, які ним видаються.

При цьому повідомляємо, що листи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади не є нормативно-правовими актами, вони лише мають інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

Заступник Міністра

Олександр БАНЧУК

Ярослав Козаченко 271-15-52

Персональні дані, вказані Вами у зверненні, захищаються та обробляються Міністерством юстиції України відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» з метою розгляду Вашого звернення згідно із законодавством.

згідно з оригіналом

Козаченко Я.П. 07.03.2024